

	Muži	Ženy	Celkem
Pohlaví	256	93	349
Průměrný věk (roky)	46,6 ± 13,9	45,0 ± 15,8	46,3 ± 14,5
BMI	25,6 ± 8,2	30,6 ± 35,1	26,9 ± 19,5
Vzdělání			
- základní	31	8	39
- středoškolské	193	63	256
- vysokoškolské	31	21	52
Léze míchy			
- C3–C8	84	29	113
- Th1–Th6	46	13	59
- Th7–Th12	83	36	119
- L1–L5	36	11	47
- S1–S5	7	4	11
Doba od úrazu (roky)	11,8 ± 10,6	12,1 ± 9,3	11,9 ± 10,3
Délka režimu intermitentní katetrizace (roky)	7,5 ± 5,2	9,1 ± 6,0	7,9 ± 5,5

Tab. 1. Demografické charakteristiky souboru pacientů

Tab. 1. Demography data of patients

(C3–C7), horní hrudní (Th1–Th6), dolní hrudní (Th7–Th12), lumbální (L1–L5) a sakrální (S1–S5).

Statistická analýza: Data jsou prezentována jako průměry ± směrodatná odchylka (SD). Hodnoty frekvence katetrizace jsou uváděny za 24 hodin. Pro hodnocení rozdílů mezi skupinami byl použit neparametrický Kruskal-Walisův test. Pro hodnocení rozdílu mezi frekvencemi katetrizace ve skupině nad a pod Th 6 byl použit Welchův dvouvýběrový t-test. Normalita rozložení dat ve skupinách byla hodnocena Shapiro-Wilkovým testem. Hodnota $p \leq 0,05$ byla považována za statisticky signifikantní.

VÝSLEDKY

Relevantně vyplněné dotazníky byly získány od 722 z 856 oslovených pacientů (návratnost 83,5%). Následně byla vyřazena data 373 pacientů, kteří prováděli intermitentní katetrizaci při jiném základním onemocnění než spinální léze (roztřoušená skleróza, non-neurogení dysfunkce močových cest aj.).

K finální analýze byla použita data celkem 349 respondentů (256 mužů, 93 žen) se spinální lézí. Průměrný věk souboru byl $46,3 \pm 14,5$ let, průměrný BMI souboru byl $26,94 \pm 19,56$. Celkem 113 (32,4%) respondentů utrpělo spinální lézi na úrovni cervikální míchy, 59 (16,9%) na úrovni horní hrudní míchy (Th1–Th6), 119 (34,1%) na úrovni dolní hrudní míchy (Th7–Th12), 47 (13,5%) na úrovni lumbální míchy a u 11 (3,1%) respondentů byl diagnostikován syndrom cauda equina.

Průměrný odstup od spinální léze byl $11,9 \pm 10,4$ let, průměrná doba od zahájení evakuace močového měchýře intermitentní katetrizací byla $7,9 \pm 5,5$ let. Celkem 308 (88,3%) respondentů provádělo autokatetrizaci, 41 respondentů bylo katetrizováno jinou osobou. Cévkování jinou osobou bylo prováděno takřka výhradně u pacientů s poraněním krční míchy (97,6%). Demografické charakteristiky skupiny pacientů jsou uvedeny v tabulce 1.

Průměrná frekvence katetrizace v celém souboru byla $5,7 \pm 1,6$ (graf 1). Nepozorovali jsme statisticky významné rozdíly mezi frekvencí katetrizace u mužů ($5,7 \pm 1,5$) a u žen ($5,6 \pm 1,8$) ($p = 0,64$) (graf 2), naopak jsme zaznamenali statisticky významný rozdíl ve frekvenci katetrizace mezi skupinou pacientů provádějících autokatetrizaci ($6,1 \pm 1,4$) (graf 3) a skupinou pacientů cévkovaných jinou osobou ($4,7 \pm 1,8$) ($p < 0,0001$).

Při hodnocení četnosti katetrizace jsme zjistili, že v celém souboru pacientů ($n = 349$) se 181 (51,9%) pacientů cévkuje 6x denně a více. V souboru